

ВПЛИВ ЦИФРОВИХ КОМУНІКАЦІЙНИХ ПЛАТФОРМ НА СОЦІАЛЬНУ ВЗАЄМОДІЮ ТА ПСИХОЛОГІЧНИЙ ДОБРОБУТ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ

THE IMPACT OF DIGITAL COMMUNICATION PLATFORMS ON SOCIAL INTERACTION AND PSYCHOLOGICAL WELL-BEING OF THE UKRAINIAN POPULATION

У сучасному суспільстві цифрові комунікаційні платформи є важливими інструментами соціальної взаємодії, самовираження та підтримки психологічного добробуту населення. Їх масштабне використання сприяє не лише розширенню можливостей спілкування та швидкому обміну інформацією, а й формуванню нових соціальних зв'язків, розвитку онлайн-спільнот і створенню цифрової ідентичності користувачів. Водночас надмірна залежність від цифрового середовища може підвищувати рівень тривожності, посилювати ізоляцію, емоційне вигорання та цифрову втоми. Мета дослідження – визначити вплив цифрових комунікаційних платформ на соціальну взаємодію та психологічний добробут населення України. Особливо увагу приділяється як позитивним аспектам цифровізації, так і ризикам, що виникають під час надмірної активності в онлайн-середовищі. Теоретико-методологічну основу дослідження становлять праці українських і закордонних науковців у галузі соціальної психології, комунікаційних технологій та цифрової соціалізації. У роботі застосовано методи системного, порівняльного й контент-аналізу, а також соціально-психологічного моделювання, що дало змогу комплексно оцінити вплив цифрових платформ на соціальну динаміку, емоційні стани та поведінкові моделі користувачів. У статті окреслено основні напрями впливу цифрових платформ на соціальну взаємодію – від розвитку мережевих спільнот та онлайн-ідентичності до трансформації форм емоційної підтримки й способів взаємодії в суспільстві. Установлено, що збалансоване використання цифрових ресурсів підвищує якість життя, формує соціальну довіру та психологічну стійкість. Проте їх надмірна експлуатація може призводити до соціальної ізоляції, емоційного виснаження й зниження рівня добробуту. Подальші дослідження доцільно скерувати на розроблення інтегрованих моделей психоемоційної підтримки користувачів цифрових платформ; створення механізмів цифрової гігієни та програм, що забезпечують стабільне соціальне функціонування особи в онлайн-середовищі; оптимізацію взаємодії між цифровим і реальним соціальними середовищами.

Ключові слова: цифровізація, соціальна психологія, онлайн-комунікація, цифрова соціалізація, цифрова гігієна.

In modern society, digital communication platforms have become key tools for social interaction, self-expression, and the support of individuals' psychological well-being. Their widespread use contributes not only to expanding communication opportunities and facilitating rapid information exchange but also to the formation of new social connections, the development of online communities, and the creation of users' digital identities. At the same time, excessive dependence on digital environments can lead to increased levels of anxiety, social isolation, emotional burnout, and digital fatigue. The purpose of this study is to comprehensively examine the impact of digital communication platforms on social interaction and psychological well-being in the population of Ukraine, as well as to analyze their potential in shaping new models of social behavior in the context of the information society. Special attention is given both to the positive aspects of digitalization, such as enhancing social inclusion and supporting psychological well-being, and to the risks associated with excessive online activity. The theoretical and methodological framework of the study is based on the works of Ukrainian and international scholars in social psychology, communication technologies, and digital socialization. The study employs methods of systemic analysis, content analysis, socio-psychological modeling, and comparative analysis, allowing for a comprehensive assessment of the influence of digital platforms on social dynamics, emotional states, and behavioral patterns of users. The article outlines the main directions of digital platforms' impact on social interaction – from the development of networked communities and online identity to the transformation of emotional support forms and modes of societal engagement. It is established that balanced use of digital resources contributes to improved quality of life, social trust, and psychological resilience, whereas their excessive use may result in social isolation, emotional exhaustion, and decreased well-being. Future research should focus on developing integrated models of psycho-emotional support for digital platform users, mechanisms of digital hygiene, and programs that ensure sustainable social functioning in online environments while optimizing the interaction between digital and real-world social spaces.

Key words: digitalization, social psychology, online communication, digital socialization, digital hygiene.

УДК 316.6:004.738.5
DOI <https://doi.org/10.32782/hbts.79.1.26>
Стаття поширюється на умовах ліцензії CC BY 4.0

Размолюдчикова І.В.

к.пед.н., доцент кафедри соціології та соціальної роботи
Криворізький державний педагогічний університет
ORCID ID: 0000-0002-6051-1991

Кривошеїн В.В.

д.політ.н., професор,
декан факультету суспільних наук і міжнародних відносин
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
ORCID ID: 0000-0002-3380-7850

Бойко В.А.

к.соц.н., доцент кафедри політології, соціології та публічного управління
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
ORCID ID: 0000-0001-6527-7201

Постановка проблеми. В умовах розвитку інформаційного суспільства цифрові комунікаційні платформи набувають вагомого значення для соціальної взаємодії, обміну інформацією та підтримки психологічного добробуту населення. Стрімкий розвиток цифрових технологій і їх масове впрова-

дження змінили традиційні форми комунікації, створили нові можливості для розвитку онлайн-спільнот, формування цифрової ідентичності користувачів і посилення соціальної інтегрованості.

Водночас надмірна активність у цифровому середовищі, залежність від онлайн-комунікацій

та надмірне користування платформами можуть спричинити негативні наслідки для психологічного стану, зокрема підвищену тривожність, емоційне виснаження та соціальну ізоляцію. В Україні, де цифровізація активно охоплює навіть соціально-психологічну сферу, виникає нагальна потреба дослідити вплив цифрових комунікаційних платформ на соціальну взаємодію та психологічний добробут населення.

Отже, актуальним завданням є визначення ролі цифрових платформ у формуванні нових моделей соціальної поведінки, визначення їх впливу на якість життя та психологічну стійкість користувачів, а також розроблення практичних рекомендацій щодо оптимізації використання цифрових ресурсів для підвищення соціальної інтегрованості й підтримки психоемоційного добробуту. Це дослідження має як наукове, так і прикладне значення, оскільки результати можуть стати основою для розроблення ефективних стратегій цифрової соціалізації та програм психоемоційної підтримки населення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Огляд наукових джерел засвідчує, що дослідження впливу цифрових комунікаційних платформ на соціальну взаємодію та психологічний добробут населення України охоплюють кілька основних напрямів.

Оцінювання цифрових комунікаційних процесів, їхні кількісні та якісні показники, а також роль цифрових платформ у бізнесі та управлінських процесах досліджують П. Брадулов, В. Ординський і Л. Романенко [1], а також М. Осокіна та А. Осокін [2]. Психологічні аспекти взаємодії користувачів у цифровому середовищі та можливості застосування інноваційних технологій у професійній підготовці психологів для ефективної роботи в цифровому середовищі вивчають О. Агарков [3], Т. Коломієць, А. Литвинчук і Т. Можаровська [4].

На тенденціях розвитку цифрових комунікацій, їх впливі на соціальний розвиток та здоров'я людини, а також на вимогах до формування ефективної цифрової взаємодії в публічному управлінні зосереджуються Н. Гринчак, А. Синякова [5], О. Синовець (A. Synowiec) [6], Т. Кушнір, М. Мороз [7] та І. Вербовський [8].

Психологічні аспекти впливу цифрових платформ на соціальну взаємодію, самоідентичність, самопрезентацію та управління враженнями користувачів досліджують Л. Березовська [9], А. Гриценко, Т. Бурлай [10], М. Житинська [11], О. Гречановська та співавтори [12], Ж. Новікова [13], І. Гоян, Т. Данилова [14], С. Коваленко [15] та О. Шевчук [16]. Автори акцентують на впливі цифрових платформ на психологічний стан, емоційний добробут та ціннісні орієнтири молоді.

Крім того, К. Кострікова, О. Костріков [17] та Р. Призванська [18; 19] демонструють, що цифрові та мистецькі технології, зокрема декоративний і музичний вплив, можуть стати інструментом психоемоційної реабілітації та підтримки психологіч-

ного добробуту молоді в умовах соціальних і воєнних криз.

Так, аналіз джерел підтверджує багатовимірний характер впливу цифрових комунікацій на соціальну взаємодію та психологічний добробут, а також актуальність міждисциплінарного підходу, який поєднує комунікаційні, психологічні й соціально-педагогічні аспекти.

Метою дослідження є комплексне вивчення впливу цифрових комунікаційних платформ на соціальну взаємодію та психологічний добробут населення України. Особлива увага приділяється виявленню основних психологічних, соціальних і поведінкових аспектів взаємодії користувачів у цифровому середовищі, а також визначенню можливостей застосування цифрових технологій для підтримки психоемоційного стану та соціальної активності громадян. Дослідження спрямоване на узагальнення наявних наукових підходів і практичних рекомендацій для фахівців у сфері психології, соціальної роботи та цифрових комунікацій.

Виклад основного матеріалу. В умовах розвитку цифрової економіки традиційні канали комунікацій, зокрема телебачення, радіо, друковані медіа, поступово втрачають ефективність. Це зумовлює необхідність пошуку нових форматів взаємодії з населенням і системного управління результативністю комунікацій [1, с. 29]. Поява інтернету та активний розвиток цифрових платформ відкрили новий вимір соціальної взаємодії, створивши можливості для миттєвого обміну інформацією, персоналізації контенту та аналітики реакцій аудиторії [2, с. 3].

Українські дослідження засвідчують, що ефектне використання цифрових комунікацій підвищує залученість населення, зміцнює соціальні зв'язки та поліпшує психологічний добробут громадян. Це відбувається завдяки адаптації інформаційних повідомлень до потреб різних соціальних груп, що дає змогу забезпечити релевантність контенту та підвищити довіру до джерел інформації.

Оцінювання ефективності цифрових комунікацій здійснюється за кількома основними показниками, як-от рентабельність інвестицій (ROI), рівень залученості (Engagement Rate), коефіцієнт конверсії (Conversion Rate), клікабельність (CTR) та показник утримання клієнтів (Customer Retention Rate). Використання персоналізованих повідомлень, автоматизованих платформ та омні-канальних стратегій дає змогу максимально точно реагувати на потреби аудиторії, забезпечуючи синхронізований досвід користувачів у різних каналах комунікації. Це сприяє формуванню довгострокових соціальних і психологічних ефектів, підвищуючи рівень задоволеності та довіри населення [3, с. 75].

Так, управління ефективністю цифрових комунікацій є багатокомпонентним процесом, який поєднує технології, аналітику та креативні стратегії. В Україні їх упровадження та оптимізація сприяють не лише підвищенню результативності

інформаційного впливу, а й зміцненню соціальної взаємодії та покращенню психологічного добробуту населення. Це є особливо актуальним завданням у контексті цифрової трансформації та розвитку інформаційного суспільства [2, с. 3].

Цифрові комунікаційні платформи – важливі елементи сучасного інформаційного простору, що формують нові моделі соціальної поведінки, взаємодії та самовираження. Вони забезпечують можливість комунікувати без просторових і часових обмежень, сприяють розвитку спільнот за інтересами, обміну досвідом та підтримці соціальних зв'язків у періоди криз і невизначеності. Різні типи платформ неоднаково впливають на психоемоційний стан користувачів – від підсилення соціальної підтримки до виникнення відчуття ізоляції або тривожності під час надмірного використання (табл. 1).

Аналіз різновидів цифрових комунікаційних платформ свідчить, що їх вплив на соціальну взаємодію та психологічний стан користувачів має амбівалентний характер. З одного боку, цифрові інструменти сприяють розвитку соціального капіталу, підтримці комунікації та зміцненню емоційної стабільності в умовах кризових ситуацій. З іншого – надмірна присутність у цифровому просторі може призводити до емоційного виснаження, залежності від соціального схвалення й спотворення реальних соціальних зв'язків. З огляду на це, формування культури цифрової гігієни та розроблення психологічних стратегій адаптації користувачів до безпечного й збалансованого використання цифрових платформ є актуальним завданням.

Останніми роками Україна демонструє активний розвиток цифрових комунікацій як у приват-

ному, так і в публічному секторі. Аналіз цих тенденцій за період 2017–2024 рр. засвідчує, що кількість інтернет-користувачів стабільно зростала до 2022 року, але з початком війни спостерігається певна нестабільність через демографічні зміни, зруйновану інфраструктуру та переміщення населення [7, с. 81].

Нині серед основних трендів цифрової комунікації – соціальна відповідальність, орієнтація на ментальне здоров'я, персоналізація, омніканальність, застосування штучного інтелекту та коротких відеоформатів.

Результати українських досліджень щодо цифрової грамотності свідчать про парадоксальну ситуацію: понад 50 % населення має рівень знань та навичок інформаційно-комунікаційних технологій нижчий за «базовий». Це відбувається попри те, що навички інформаційної взаємодії (комунікаційні) часто є найбільш розвиненими підкомпонентами їхніх цифрових компетентностей [8, с. 39].

Характерною рисою для України є те, що цифрові платформи додатково виконують ще й роль каналів інформаційної війни та медіазв'язку в умовах конфлікту. Це перетворює їх на арену інформаційних атак, дезінформації, тролінгу та маніпуляцій, що накладає додатковий психологічний тягар на користувачів.

«Цифрові розриви», зумовлені нерівним доступом до якісного інтернету між міськими та сільськими територіями, а також віковими й соціальними відмінностями в рівні цифрової грамотності, суттєво впливають на ефективність використання комунікаційних платформ. Відповідно, під час аналізу впливу цифрових технологій на психологічний

Таблиця 1

Види цифрових комунікаційних платформ та їх вплив на соціальну взаємодію та психологічний добробут

Вид платформи	Приклади	Вплив на соціальну взаємодію	Вплив на психологічний добробут
Соціальні мережі	Facebook, Instagram, TikTok	Позитивний: підтримка контактів, обмін інформацією, спільноти за інтересами	Позитивний: відчуття належності до спільноти, емоційна підтримка; Негативний: тривожність, залежність від лайків / підписників, соціальне порівняння
Месенджери	Telegram, Viber, WhatsApp	Позитивний: швидка комунікація, координація груп, підтримка контактів	Позитивний: швидка допомога, зручність спілкування. Негативний: інформаційне перевантаження, стрес від постійних повідомлень
Платформи відеоконференцій	Zoom, Microsoft Teams	Позитивний: дистанційна взаємодія, навчання, робочі зустрічі	Позитивний: можливість дистанційної роботи та навчання. Негативний: «вигорання від відео», відчуття соціальної ізоляції у разі тривалого використання
Платформи контент-спільнот	YouTube, Medium, Telegram-канали	Позитивний: обмін знаннями, участь у спільних проєктах, навчання	Позитивний: інтелектуальна стимуляція, мотивація до розвитку. Негативний: тривога через надлишок інформації, залежність від перегляду контенту
Онлайн-геймінг і віртуальні спільноти	Steam, Discord	Позитивний: соціалізація через ігри, формування команд, дружні зв'язки	Позитивний: розвиток когнітивних навичок, командний дух. Негативний: залежність, агресія, зниження реальної соціальної активності

Джерело: сформовано авторами за джерелами [4–6].

добробут українського населення доцільно враховувати зазначені контекстуальні чинники.

Отже, Україна перебуває на роздоріжжі цифрового розвитку: з одного боку, спостерігається значний потенціал цифрової взаємодії, а з іншого – наявні обмеження, пов'язані з нерівністю доступу, якістю інтернет-зв'язку та рівнем розвитку людського капіталу. Така ситуація зумовлює потребу в упровадженні системного підходу до розвитку цифрових платформ і створенні ефективної системи психологічного супроводу їхніх користувачів.

Підвищення рівня цифрової грамотності українського населення створює передумови для масштабного впровадження цифрових технологій і комунікацій, орієнтованих на зміцнення психічного та соціального здоров'я, а також на ефективне подолання стресових станів. В умовах воєнних дій, природних катастроф чи пандемій такі інструменти набувають особливого значення, адже забезпечують оперативну, доступну й ефективну соціально-психологічну підтримку для постраждалих груп населення [9, с. 31].

До основних чинників, що визначають потребу та результативність упровадження інновацій у сфері соціальної підтримки, належать:

- 1) зростання рівня стресових навантажень у суспільстві;
- 2) обмеження традиційних форм надання допомоги;
- 3) потенціал цифрових технологій для розширення доступності соціальних послуг;
- 4) можливість персоналізації та адаптації до потреб користувача;
- 5) економічна доцільність і скорочення витрат ресурсів;
- 6) розвиток цифрової компетентності населення;
- 7) особлива важливість у періоди кризових або надзвичайних ситуацій [10, с. 25].

У межах попередніх тематичних досліджень проведено анкетування фахівців із соціальної підтримки населення, щодо переваг застосування сучасних технологій у професійній діяльності. Результати опитування свідчать про такі пріоритети: доступність (82 %) – найвагоміший чинник. Респонденти зазначили, що онлайн-інструменти дають змогу надавати допомогу незалежно від місцеперебування клієнта чи часу доби. Ресурсність (73 %): економія часу й коштів завдяки відсутності потреби у фізичному контакті та пересуванні. Зручність (79 %): фахівці зазначили комфорт роботи у звичному середовищі та можливість надавати підтримку дистанційно (не виходячи з дому) [10, с. 37].

Інноваційні технології та мобільні застосунки є важливим ресурсом подолання стресу, що сприяє соціальній взаємодії, емоційній стабільності та формуванню відчуття підтримки. Водночас варто наголосити, що цифрові технології не здатні повністю замінити живе спілкування або професійну психологічну допомогу. Найефективнішим є комп-

лексний підхід, який передбачає поєднання цифрових інструментів із традиційними формами психологічної та соціальної підтримки, що забезпечує баланс між технологічним прогресом і людськими потребами [11, с. 33].

Цифрові платформи дають змогу людям знаходити спільні інтереси, формувати онлайн-спільноти попри географічну дистанцію та підтримувати соціальні зв'язки під час ізоляції. В Україні такі платформи стають способом підтримання зв'язку з рідними, поширення громадських ініціатив, обміну інформацією про гуманітарну допомогу тощо. Ці механізми стають особливо значущими в умовах воєнних дій, коли можливості фізичного контакту обмежені.

У сфері публічного управління України цифрові комунікації дедалі активніше застосовують як інструмент двосторонньої взаємодії громадян з органами влади через соціальні мережі, чат-боти, онлайн-форуми та віртуальні зустрічі. Водночас особливого значення набуває забезпечення їх інклюзивності, відкритості та переконливості з метою охоплення всіх груп населення й зміцнення суспільної довіри [5].

Водночас із посиленням інтенсивності онлайн-взаємодій зростають і пов'язані з ними ризики. Зокрема, українські дослідники зазначають, що активне використання соціальних мереж може посилювати схильність порівнювати себе з іншими, що негативно впливає на самооцінку, особливо серед молоді [12, с. 63].

Крім того, важливим аспектом є маніпулятивні технології впливу, які застосовують у соціальних мережах, зокрема сенсаційність, фракціонування інформації, змішування фактів і думок. Вони створюють інформаційні навантаження, спрощують сприйняття та можуть погіршувати психологічний стан користувачів, особливо вразливих груп [13, с. 51].

Отже, цифрові платформи не лише відкривають канали позитивної соціальної взаємодії, а й можуть стати джерелом психологічного дисбалансу, якщо їх використання не контролювати.

Українські дослідження показують, що активні користувачі соціальних мереж можуть зазнавати психологічного стресу через тиск, пов'язаний із кількістю лайків, коментарів та реакцій, а також через постійне порівняння себе з ідеалізованими образами інших [14, с. 120]. Зростання частоти й тривалості користування негативно корелює з психологічним добробутом: що більше часу користувач витрачає в соцмережах, то нижча його задоволеність життям і душевний комфорт [15, с. 346].

Науковці наголошують, що ризики пов'язані не із самою цифровою платформою чи соціальною мережею, а зі способом та інтенсивністю їх використання. Вони зазначають, що збалансоване застосування, коли віртуальні контакти доповнюють, а не замінюють офлайн-взаємодії, зменшує негативний вплив на психіку. Соціальні мережі можуть чинити подвійний ефект: з одного боку, підтримувати фізичний соціальний капітал, а з іншого – зни-

жувати рівень довіри та сприяти інформаційному перевантаженню, що загалом може погіршувати суб'єктивний добробут [16].

Стрімка цифровізація соціальної сфери та активне використання комунікаційних платформ зумовлюють потребу не лише усвідомити їх вплив на соціальну взаємодію та психологічний добробут, а й визначити стратегічні напрями його оптимізації. Аналіз наукових досліджень та практичних кейсів дає змогу виокремити низку пріоритетних заходів, які сприятимуть збереженню соціальної стабільності, підтримці емоційного здоров'я населення й формуванню безпечного цифрового середовища (табл. 2).

Реалізація запропонованих стратегічних напрямів сприятиме створенню безпечного та ефективного цифрового середовища в Україні. Інтеграція освітніх програм, психоемоційної підтримки й адаптованого контенту дає змогу одночасно підвищити якість соціальної взаємодії і забезпечити психологічний добробут користувачів. Тривалі емпіричні дослідження та партнерства з експертами дають змогу системно оцінювати результати, прогнозувати потенційні ризики та формувати довгострокові політики цифрової взаємодії, що відповідають потребам різних груп населення.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Дослідження підтверджує, що цифрові комунікаційні платформи відіграють важливу роль

у формуванні сучасного інформаційного простору України, значно впливаючи на соціальну взаємодію та психологічний добробут населення. Їх ефективне використання сприяє підвищенню залученості громадян, зміцненню соціальних зв'язків, розвитку спільнот за інтересами й наданню психоемоційної підтримки під час кризових періодів.

Водночас дослідження підтверджує амбівалентний характер впливу цифрових платформ: надмірне або неконтрольоване використання може призводити до емоційного виснаження, тривожності, залежності від соціального схвалення та інформаційного перевантаження. Особливу увагу варто зосередити на контекстуальних чинниках, як-от рівень цифрової грамотності, доступність якісного інтернету, вікові та соціальні відмінності, які модулюють ефект від цифрових комунікацій.

Виявлені закономірності свідчать про необхідність стратегічного підходу до оптимізації використання цифрових платформ, що передбачає розвиток програм цифрової гігієни, інтеграцію психоемоційної підтримки, створення адаптованого контенту, диференційований підхід до різних груп населення та проведення довгострокових емпіричних досліджень. Реалізація цих напрямів дає змогу формувати безпечне, збалансоване та ефективне цифрове середовище, яке водночас посилює соціальну взаємодію і підтримує психологічний добробут населення України.

Таблиця 2

Стратегічні напрями покращення впливу цифрових комунікаційних платформ на соціальну взаємодію та психологічний добробут населення України

Стратегічний напрям	Опис заходу	Очікуваний вплив на соціальну взаємодію	Очікуваний вплив на психологічний добробут
Програми цифрової гігієни та освітні кампанії	Навчання користувачів безпечному та збалансованому використанню соцмереж, формування навичок самоконтролю	Підвищення якості онлайн-взаємодії, зниження конфліктів у цифровому просторі	Зниження рівня емоційного вигорання, тривожності та залежності від соціального схвалення
Інтеграція психоемоційної підтримки	Створення чатботів, модераторів, форумів із психологічною допомогою	Зміцнення соціальної підтримки через онлайн-спільноти	Підвищення рівня емоційної стабільності та зниження рівня стресу
Стратегії контенту та модерації	Регулювання інформаційного потоку, зменшення маніпулятивного контенту, контроль інформаційного шуму	Покращення якості взаємодії, підтримка конструктивного спілкування	Зниження когнітивного та емоційного навантаження, зменшення тривожності
Диференційований підхід до користувачів	Урахування вікових, територіальних та освітніх відмінностей у цифрових навичках	Залучення різних груп населення до соціально-корисної взаємодії	Підвищення психологічного комфорту, адаптація контенту до потреб користувачів
Емпіричні дослідження з тривалою перспективою	Когортні дослідження, лонгітюдні спостереження, моделювання причинно-наслідкових зв'язків	Розроблення ефективних стратегій цифрової взаємодії	Прогнозування й запобігання негативним психоемоційним наслідкам
Використання гейміфікації та інтерактивних форматів	Залучення користувачів через навчальні ігрові елементи, квести, челенджі	Активізація соціальної взаємодії, розвиток спільнот	Підвищення мотивації до навчання, покращення настрою та когнітивної активності
Партнерство з громадськими організаціями та експертами	Спільні кампанії з НУО, психологами, освітянами	Зміцнення соціальної підтримки та взаємодії	Доступ до професійної підтримки, зниження ризиків стресових станів

Джерело: сформовано авторами.

Перспективи подальших досліджень полягають у комплексному аналізі взаємозв'язку між типами цифрових платформ, інтенсивністю їх використання та конкретними психоемоційними наслідками для різних соціальних груп. Варто розробляти нові методики оцінювання ефективності цифрових комунікацій, інтегрувати елементи штучного інтелекту для персоналізації контенту та прогнозування психологічних ризиків, а також вивчати вплив нових форматів цифрової взаємодії (метавесвіт, інтерактивні платформи) на соціальну поведінку й добробут населення.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Брадулов П.О., Ординський В.І., Романенко Л.Ф. Оцінювання цифрових маркетингових комунікацій: кількісні та якісні показники. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2020. Вип. 33 (1). С. 28–32. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/4ff5f4dc-39c0-4388-9b07-2cfd8a0b62b2/content> (дата звернення: 22.10.2025).
2. Осокін М., Осокіна А. Цифрові комунікації в системі управління бізнесом. *Економіка та суспільство*. 2024. № 64. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-64-31>
3. Агарков О.А. Індивідуальність в цифрову епоху: як соціальні мережі впливають на самоідентифікацію та соціальну поведінку особистості. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*. 2023. № 1. С. 73–79. DOI: <https://doi.org/10.51547/ppp.dp.ua/2023.1.12>
4. Коломієць Т.В., Литвинчук А.І., Можаровська Т.В. Інноваційні технології професійної підготовки психологів у країнах ЄС: досвід для України. *Академічні візії*. 2023. № 18. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.7832255>
5. Гринчак Н.А., Синяков А.В. Цифрові комунікації в публічному управлінні: сутність, роль та вимоги до формування. *Статистика України*. 2023. № 3–4. С. 112–118. DOI: [https://doi.org/10.31767/su.3-4\(102-103\)2023.03-04.09](https://doi.org/10.31767/su.3-4(102-103)2023.03-04.09)
6. Synowiec A. Identity construction, self-presentation and impression management on Facebook: sociological aspects. Соціальні комунікації: теорія і практика. *Social Communications: Theory and Practice*. Вип. 11(2). С. 25–33. DOI: <https://doi.org/10.51423/2524-0471-2020-11-2-2>
7. Кушнір Т., Мороз М. Тенденції розвитку цифрових комунікацій в Україні. *Acta Academiae Beregsasiensis. Economics*. 2025. № 9. С. 77–85. DOI: <https://doi.org/10.58423/2786-6742/2025-9-77-85>
8. Вербовський І.А. Аналіз впливу цифровізації на здоров'я людини: основні аспекти й тенденції. *Public Health Journal*. 2024. № 2 (6). С. 34–45. DOI: <https://doi.org/10.32782/pub.health.2024.2.5>
9. Березовська Л. Вплив соціальних мереж на психологічне благополуччя особистості. *Вісник Національного університету оборони України*. 2020. №55(2). С. 28–36. DOI: [10.33099/2617-6858-2020-55-2-28-36](https://doi.org/10.33099/2617-6858-2020-55-2-28-36)
10. Гриценко А., Бурлай Т. Вплив цифровізації на соціальний розвиток. *Економічна теорія*. 2020. № 3. С. 24–51. DOI: <https://doi.org/10.15407/etet2020.03.024>
11. Житинська М.О. Місце цифрових технологій та комунікацій у наданні соціально-психологічної підтримки молоді в умовах сьогодення. *Ментальне здоров'я*. 2025. № 2. С. 30–36. DOI: <https://doi.org/10.32782/3041-2005/2025-2.6>
12. Гречановська О.В., Мегем О.М., Потапюк Л.М. Вплив соціальних мереж на психологічний стан та самооцінку української молоді. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*. 2023. Т. 34(73). № 4. С. 60–66. DOI: <https://doi.org/10.32782/2709-3093/2023.4/11>
13. Новікова Ж. Маніпулятивні способи впливу на особистість у соціальних мережах. *Молодий вчений*. 2020. № 9 (109). С. 48–53. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2022-9-109-11>
14. Данилова Т., Гоян І. Вплив соціальних мереж на психологічне функціонування особистості: до постановки проблеми. *Гуманітарні студії: педагогіка, психологія, філософія*. 2021. Т. 12. № 4. С. 118–124. DOI: [10.31548/hspedagog2021.04.117](https://doi.org/10.31548/hspedagog2021.04.117)
15. Коваленко С.Д. Вплив соціальних мереж на психологічний стан молоді і суспільні цінності. *Науковий вимір осмислення та пошуку оптимальних моделей розвитку України: маркетинговий, економічний, фінансовий, управлінський та правовий аспекти: збірник матеріалів II Міжнародної науково-практичної конференції* (м. Київ, 19 березня 2025 р.). Київ, 2025. С. 345–347. URL: https://www.researchgate.net/profile/Inna-Bezhenar/publication/390764343_UKRAINSKE_VINOROBSTVO_PROBLEMI_TASLAHI_ROZVITKU/links/67fd4467ded4331557291fcd/UKRAINSKE-VINOROBSTVO-PROBLEMI-TA-SLAHI-ROZVITKU.pdf#page=345 (дата звернення: 22.10.2025).
16. Шевчук О.В. Вплив соціальних мереж на психоемоційний стан молоді: соціальна робота з підлітками в еру цифрових технологій. *Соціальна робота та психологія: освіта і наука*. 2025. № 1. С. 98–101. DOI: <https://doi.org/10.32782/3041-1351/2025-1-17>
17. Кострікова К., Костріков О. Декоративний штукатурний і барельєфний живопис як елементи нейрофітнесу у психоемоційній реабілітації. *Науковий часопис Українського державного університету імені Михайла Драгоманова*. 2025. № 3(188). С. 361–365. DOI: [https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2025.03k\(188\).87](https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2025.03k(188).87)
18. Призванська Р. Вплив популярної музики на емоційне благополуччя дітей у час війни. *Вісник Львівського університету*. 2025. № 42. С. 219–226. URL: publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/pedagogics/article/view/13472/13957 (дата звернення: 22.10.2025).
19. Призванська Р. Терапія переробки емоційних травм у корекційній роботі. *Матеріали звітних наукових конференцій факультету педагогічної освіти*. Вип. 10. Львів, 2025. С. 101–104. URL: <https://pedagogy.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2025/03/Materialy-zvitnykh-naukovykh-konferentsiy-fakultetu-pedahohichnoi-osvity.-Vyp.-10-2025.pdf> (дата звернення: 22.10.2025).

Стаття надійшла у редакцію: 06.11.2025

Стаття прийнята: 19.11.2025

Опубліковано: 22.12.2025